

DECIZIA nr. 65 din 17.12.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. /27.11.2012, înregistrată la DGFP Tulcea sub nr. /28.11.2012, asupra contestației formulată de S.C. SA împotriva Deciziei de impunere nr. F-TL.10.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sumă totală de lei reprezentând TVA în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.207, alin.(1) din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, în raport cu data de primire a Raportului de Inspecție fiscală nr. F-TL/19.10.2012 și a Deciziei de impunere nr. F-TL/19.10.2012 (potrivit semnăturii de primire pe adresa de înaintare atașată în copie la dosarul cauzei 22.10.2012) și data depunerii contestației la DGFP Tulcea sub nr. /22.11.2012.

Contestația este semnată de titularul dreptului procesual și confirmată cu ștampila societății, conform prevederilor art. 206 din OG 92/2003R.

Condițiile de procedură fiind îndeplinite prin respectarea prevederilor art. 206, 207, și 209 din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Petenta, SC SA, cu sediul în loc. , jud. Tulcea, identificată prin CUI RO prin contestația înregistrată la DGFP Tulcea sub nr. /22.11.2012 solicită „*anularea în parte*” a Deciziei de impunere nr.F-TL/19.10.2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr.F-TL/19.10.2012 “*fără a lua în considerare obligația de plată a sumei de 754 lei aferentă achizițiilor realizate de la contribuabil neplătitor de TVA*” precum și exonerarea la plată a obligațiilor fiscale stabilite prin acestea.

Astfel, organul de soluționare contestației reține că, din Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată nr. F-TL/19.10.2012 prin care s-au stabilit TVA în sumă de lei accesorii în sumă de lei, petenta contestă TVA în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, cu motivațiile următoare:

1. “*Organele de control au procedat în mod eronat și nelegal cu privire la refuzul dreptului de deducere a TVA aferentă lucrărilor de construcții montaj pentru obiectivul amenajare și modernizare fermă piscicolă-reamenajare și supraetajare corp 1 (D+P+M) pe construcții extindere spații cazare, restaurant; reamenajare corp 2 (P+M) pe construcții existente-spații cazare; construire corp nou - spații utilitare-centrală termică -magazine și cu privire la dreptul de deducere a TVA aferentă lucrărilor de construcții pentru obiectivul Amenajare și modernizare ferma piscicolă Murighiol - executarea lucrărilor de modernizare și supraetajare construcții existente și spații cazare personal.*”

Contestatoarea menționează că „*în mod greșit organul de inspecție fiscală a apreciat cazarea personalului ca fiind venit salarial impozabil al salariaților, conform art. 55 alin.4, lit c, nefiind incluse în veniturile salariale și nefiind impozabileClădirile pentru cazarea personalului se încadrează în situațiile de excepție prevăzute de disp. Art. 55 alin. 4, lit c și constituie activitate în scopul obținerii de venituri.*”

Petenta consideră că aceste clădiri pentru care organele de inspecție fiscală au reținut că sunt utilizate pentru cazarea personalului sunt utilizate în scopul obținerii de venituri și prin urmare fac parte din activitatea economică.

2. Referitor la TVA în sumă de lei aferentă achizițiilor cu masa caldă;

„ Acordarea mesei calde nu reprezintă un venit de natură salarială , nu poate fi considerat un venit în natură atât timp cât activitatea societății se desfășoară în condiții excepționale, fiind aplicabile dispozițiile art. 55 alin. 4, lit.b...”

3. Societatea contestă faptul că organele de control nu au acceptat la deducere TVA în sumă de lei aferentă facturilor de avans leasing.

Petenta face trimitere la art. 145¹ alin. (1) din Codul fiscal care limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, importului , închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor pentru vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile .

În acest sens petenta specifică: *„Arătăm că vehiculul la care face referire Raportul de inspecție fiscală este utilizat exclusiv în scopul activității economice , în condițiile specificității activității societății și este utilizat pentru transportul angajaților care asigură supravegherea utilajelor și ambarcațiunilor , reparațiile necesare acestora precum și reparațiile de urgență necesare la instalațiile fermelor , transportul personalului la locul de muncă, întrucât nu există transport în comun..”*

II. Organele fiscale din cadrul DGFP Tulcea - Activitatea de Inspecție Fiscală, au verificat modul de determinare, înregistrare, declarare și plată a taxei pe valoarea adăugată la SC SA , în baza decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii iulie 2012 înregistrat la Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii sub nr. /24.08.2012 prin care s-a solicitat la rambursare TVA în sumă de lei.

Ca urmare a inspecției fiscale efectuată de Activitatea de Inspecție Fiscală, la S.C. SA , în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-TL /19.10.2012 s-a emis Decizia de impunere nr. F-TL/19.10.2012, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de lei stabilindu-se suplimentar de plată în sarcina SC SA, TVA în suma de lei.

În urma verificării, s-au constatat următoarele:

Perioada 01.08.2011-31.12.2011 –diferența în sumă de lei

Diferența tva deductibilă în sumă de lei este compusă din:

- lei tva deductibilă aferentă achizițiilor realizate de la contribuabil neplătitor de taxă pe valoarea adăugată respectiv SC B SRL .
- lei tva deductibilă aferentă achizițiilor cu masa caldă pentru salariați.
- lei tva deductibilă aferentă facturilor de avans leasing. Operatorul economic a efectuat regularizarea taxei pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de lei în luna ianuarie 2012.

Perioada 01.01.2012-31.07.2012–diferența în sumă de lei

Diferența tva deductibilă în sumă de lei rezultă din:

- + lei tva deductibilă aferentă facturilor de avans leasing.
- lei tva deductibilă aferentă achizițiilor cu masa caldă pentru salariați.
- lei tva deductibilă aferentă bonurilor fiscale fără a deține facturi fiscale.
- lei reprezintă tva deductibilă aferentă ajustării pentru ferma piscicolă și ferma piscicolă M - reamenajare și supraetajare pe construcții extindere spații cazare personal.

Pentru diferența de TVA constatată în sumă de lei, stabilită suplimentar s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, din care petenta contestă TVA în sumă de lei și accesorii în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a constatărilor organelor de inspecție fiscală a susținerii petentei precum și a actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă Activitatea de Inspecție Fiscală a stabilit în conformitate cu prevederile legale prin decizia de impunere nr. F-TL /19.10.2012, TVA în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei pentru perioada 26.08.2012 - 18.10.2012.

În fapt, organele fiscale din cadrul DGFP Tulcea - Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat inspecția fiscală privind verificarea modului de determinare, înregistrare, declarare și plată a TVA la S.C. S.A.

Inspecția fiscală s-a finalizat prin raportul de inspecție fiscală nr. F-TL/19.10.2012 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL/19.10.2012 prin care organul fiscal stabilește pentru perioada 01.08.2011 - 31.07.2012 obligații fiscale suplimentare de plată în sumă de lei reprezentând tva de plată în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei;

Petenta nu este de acord cu diferențele stabilite, formulând astfel contestație cu motivațiile prezentate la capitolul I.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare precum și în prevederile Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal respectiv HG 44/2004 și OG 92/2003R privind codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011.

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de construcții montaj

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că SC SA , a efectuat în perioada 01.08.2011-31.07.2012 următoarele investiții:

1. " Amenajare și modernizare ferma piscicolă - reamenajare și supraetajare corp 1 (D+P+M) pe construcții extindere spații cazare, restaurant; reamenajare corp 2 (P+M) pe construcții existente - spații cazare; construire corp nou - spații utilitare - centrală termică, magazine "conform autorizație de construire nr. /01.07.2010 emisă de Primăria com. înregistrată sub nr. /01.07.2010.

Recepția investiției a fost efectuată la data de 18.06.2012 conform Procesului verbal de punere în funcțiune.

2. " Executarea lucrărilor de reparații diguri contur și interioare, reparații de canale extindere, reabilitări călugări existenți și împrejmuiri" piscicola conform autorizație de construire nr. /22.07.2010 emisă de Primăria com. înregistrată sub nr. /22.07.2012.

Recepția investiției a fost efectuată la data de 18.06.2012 conform proces verbal de punere în funcțiune.

3. " Amenajare și modernizare ferma piscicolă executarea lucrărilor de modernizare și supraetajare construcții existente și spații cazare personal și două spații pompare," conform autorizație de construire nr. /10.03.2011 emisă de Primăria com. înregistrată sub nr. /10.03.2011.

Recepția investiției a fost efectuată la data de 18.06.2012 conform proces verbal de punere în funcțiune.

4. " Executarea lucrărilor de reparații diguri contur și interioare, reparații de canale extindere, reabilitări călugări existenți și împrejmuiri" (amenajare piscicolă conform autorizație de construire nr. /07.10.2010 emisă de Primăria com. înregistrată sub nr. /07.10.2010.

Recepția investiției a fost efectuată la data de 18.06.2012 conform proceselor verbale de punere în funcțiune.

Deoarece investițiile efectuate la ferma piscicolă și ferma piscicolă reprezintă construcții extindere spații cazare personal, organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată, întrucât utilizarea acestor spații pentru cazare personal a imobilului este efectuată în alte scopuri decât activitatea economică, organele de inspecție fiscală au aplicat prevederile art. 149, alin. 4, lit a, pct.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare precum și în prevederile Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal respectiv HG 44/2004, O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011, Legea 53/2003 privind Codul Muncii.

Societatea consideră abuzivă și nelegală măsura organelor de inspecție fiscală prin care au dispus ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă investițiilor de reamenajare și supraetajare construcții ferma piscicolă și, precizând că acele construcții în opinia organelor de control sunt utilizate pentru cazare personal, astfel că această activitate s-a desfășurat în alte scopuri decât activitatea economică.

Art. 149*din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare cu privire la

“ Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital, precizează :

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate cât și faptul că investițiile efectuate la ferma piscicolă și ferma piscicolă reprezintă construcții extindere **spații cazare personal**, se impunea ajustarea taxei pe valoarea adăugată, întrucât cazarea personalului nu se încadrează în activitatea economică desfășurată de petentă.

De altfel, chiar petenta în contestația formulată la” descrierea activității societății” specifică :” societatea este specializată în pescuit în ape dulci conform obiectului principal de activitate cod CAEN 0312,având totodată și obiect secundar de activitate, printre altele, acvacultura în ape dulci CAEN 0322, prelucrarea și conservarea peștelui, crustaceelor și moluștelor CAEN - 1020 etc., așa cum rezultă din Actul constitutiv al societății.”

Afirmația petentei că: “ Art. 149 alin.5 lit a) Cod fiscal invocat de către organul de inspecție fiscală drept temei pentru ajustarea TVA, se referă la situația în care bunul de capital este pierdut sau distrus ca urmare a unor calamități naturale” **nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației și este total eronată**, întrucât articolul menționat prevede:

Art. 149, alin. (5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli

tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

Față de prevederile citate mai sus , reiese că echipa de inspecție fiscală a efectuat ajustarea TVA pentru ferma piscicolă și ferma piscicolă - reamenajare și supraetajare pe construcții extindere spații de cazare personal , pentru toată taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei rămase.

În Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală precizează: “ Ajustarea a fost efectuată în baza registrului bunurilor de capital prezentat de operatorul economic . Din registrului bunurilor de capital prezentat de operatorul economic rezultă suma totală de taxă pe valoarea adăugată deductibilă de 1.009.993 lei , sumă aferentă ajustării pentru ferma piscicolă și ferma piscicolă - reamenajare și supraetajare pe construcții extindere spații de cazare personal.”

Susținerea petentei că: “ în mod greșit organul de inspecție fiscală a apreciat cazarea personalului ca fiind venit salarial impozabil al salariaților, conform dispozițiilor art. 55 alin.4, lit c nefiind incluse în veniturile salariale și nefiind impozabile [.....].” este total eronată , întrucât organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL/19.10.2012 nu au făcut o astfel de încadrare . În conformitate cu prevederile art. 55, alin1 și 2 lit. K din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , au stabilit că :

“(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani i/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.”

Față de cele reținute mai sus rezultă că, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au efectuat ajustarea TVA pentru ferma piscicolă și ferma piscicolă în suma de lei .

2.Referitor la TVA nedeductibilă în sumă de lei aferentă achizițiilor cu masa caldă

În fapt, organele de control au constatat și consemnat în Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL.10.2012 faptul că petenta a dedus în anul 2011 tva în sumă de lei și în anul 2012 tva în sumă de lei, reprezentând achiziții cu masa caldă destinată salariaților, în baza unui contract de colectiv de muncă, considerând că această cheltuială intră în categoria cheltuielilor deductibile limitat respectiv cota de 2% . Organele de inspecție fiscală au stabilit că această operațiune nu este destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății , ci în folosul salariaților ca fiind un avantaj de natură salarială, drept pentru care nu au dat drept de deducere pentru aceste sume, considerând că s-au încălcat prevederile art. 145, alin. (2), lit. a), din Legea 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificările și completările ulterioare

În drept , cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 55 alin.(1), (2), (3), din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 55. “Definirea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani i/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței [...];

Normele metodologice pentru aplicarea Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, precizează:

Pct. 69 ” Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.”

Motivația petentei: “Acordarea mesei calde, în contextul expus mai sus, nu reprezintă un venit de natură salarială, nu poate fi considerat un venit în natură atât timp cât activitatea societății se desfășoară în condiții excepționale **“nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației** întrucât în Raportul de inspecție fiscală nr. F-TL/19.10.2012, organele de inspecție fiscală au consemnat că, operatorul a considerat masa acordată salariaților în categoria cheltuielilor sociale deductibile fiscal în limita de până la 2%.

Chiar și așa, argumentul societății că mesele servite salariaților se încadrează în cota de 2% conform legii, având în vedere că în categoria cheltuielilor sociale se cuprind cele prevăzute la art. 21, alin. 3 lit. c din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, acest text de lege nu prevede la cheltuielile sociale mesele servite angajaților, de altfel acestea așa cum s-a arătat mai sus reprezintă avantaje în natură acordate salariaților. Se încadrează în categoria cheltuielilor sociale, cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități aflate în administrarea societății, cum ar fi cantinele, dar nu și contravaloarea meselor servite salariaților în cantinele proprii sau prin terți.

Având în vedere dispozițiile legale sus citate, precum și cele precizate rezultă că, organele de inspecție fiscală au procedat în mod legal la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, pentru acest capăt de cerere contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată.

3. Referitor la tva nedeductibilă în sumă de lei aferentă facturilor de avans leasing

Art. 145¹ din Codul fiscal prevede:

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, **nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule** și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinată utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile.

Art. 145¹ a fost introdus în Codul fiscal prin OUG 34/2009, având perioada de aplicabilitate 01.05.2009-31.12.2010. Ulterior, prin OUG 117/23.12.2010 s-a prelungit perioada de aplicabilitate a acestui articol până la 31.12.2011.

Din normele legale antecitate rezultă indubitabil faptul că legiuitorul a înțeles să limiteze pentru o perioadă de timp strict determinată dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată, în sensul nededucerii acesteia, în situația achiziționării în intervalul de timp respectiv a unor autovehicule destinate exclusiv transportului de persoane cu greutatea maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg. și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri incluzând și scaunul șoferului. Totuși, în situația în care autovehiculul achiziționat care îndeplinește caracteristicile menționate mai sus, este utilizat conform cazurilor concrete și particulare prevăzute la lit a-d a art. 145¹ din Codul fiscal, atunci agentul economic poate deduce taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura de achiziție, situație în care se aplică regulile generale de deducere prevăzute de art. 145 și art. 146-147¹.

În ceea ce privește motivația petentei potrivit căreia "...vehiculul la care face referire Raportul de inspecție fiscală este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în condițiile specificității activității societății și este utilizat pentru transportul angajaților care asigură supravegherea utilajelor...[..].. transportul personalului la locul de muncă..." menționăm următoarele:

Pct. 45¹ alin (1) din Normele metodologice de aplicare a art. 145¹ din Legea 571/2003 (introdus de pct.5 al literei C de la articolul unic din H.G. 488/2009) prevede:

"În aplicarea art. 145¹ alin.(1), lit.a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

*[..]f)vehiculele utilizate **exclusiv** pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, **atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport**"[..]*

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că petenta, SC SA nu se încadrează în excepțiile prevăzute expres și limitativ de art.145¹, alin.(1), lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum sunt ele precizate prin pct. 45¹ alin.(1), lit.f) din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003, nefiind astfel îndeplinită o cerință, respectiv existența unui acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport.

În susținerea contestației petenta nu a depus documente care să demonstreze că vehiculul din dotare a fost utilizat pentru transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității astfel încât să se încadreze la excepțiile prevăzute art.145¹,

alin.(1), lit.a) (în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Conform art.213, alin.(1) din O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și **de documentele existente la dosarul cauzei** “

Conform art.206, alin.(1) din același act normativ:

“*Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

[...]d)dovezile pe care se întemeiază”

Conform art. 65 alin (1) din același act normativ:

“*Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.*

Față de cele reținute mai sus rezultă că, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au considerat că suma de lei reprezentând TVA aferentă facturilor de leasing nu este deductibilă fiscal.

Însă din referatul cu propuneri de soluționare contestației și din RIF nr. F-TL/19.10.2012 , reiese că organele de inspecție fiscală au constatat în timpul verificărilor că agentul economic a efectuat din proprie inițiativă operațiunea de regularizare a taxei pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de - lei în luna ianuarie 2012, astfel că organele de inspecție fiscală au luat în calcul aceasta, iar în completare nu au făcut decât să influențeze cu suma de + lei la data când facturile au fost emise respectiv în 2011, astfel rezultatul nu a influențat debitul stabilit suplimentar la TVA prin Raportul de inspecție fiscală parțială nr. F-TL/19.10.2012, respectiv Decizia de impunere nr. F-TL/19.10.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite.

4. Referitor la TVA deductibilă în sumă de + lei stabilită în plus reprezentând regularizare în ianuarie 2012, a facturilor avans leasing, TVA în sumă de lei reprezentând achiziții cu masa caldă și TVA în sumă de lei reprezentând bonuri fiscale, D.G.F.P.Tulcea este investită să se pronunțe dacă aceste sume sunt datorate de SC SA , în condițiile în care prin contestația formulată societatea nu aduce nici o motivație în susținere.

În fapt, SC SA, nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației cu privire la TVA în sumă de + lei reprezentând facturi avans leasing, TVA în sumă de lei reprezentând achiziții cu masa caldă și TVA în sumă de lei reprezentând bonuri fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F-TL/19.10.2012.

În drept, art.206, alin.(1), lit.c) și d) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează :

“(1)*Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]*

c)motivele de fapt și de drept

d)dovezile pe care se întemeiază [...]”

De asemenea, art.213, alin.(1) din același act normativ precizează :

“(1)*În soluționarea contestației, organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”*

Totodată conform prevederilor pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Conform prevederilor pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. 2137/2011:

“Contestația poate fi respinsă ca :

[...]

*b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.”*

Având în vedere faptul că petenta nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organului de inspecție fiscală, urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de SC cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de + lei reprezentând facturi avans leasing, TVA în sumă de lei reprezentând achiziții cu masa caldă și TVA în sumă de lei reprezentând bonuri fiscale.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și din prevederile legale în materie și în temeiul art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

*“(1) **Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.**”* coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căreia:

*„**Contestația poate fi respinsă ca:***

*a) **neîntemeiată**, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”*

*b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;*

se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată pentru TVA în sumă de lei contestația formulată de SC SA împotriva Deciziei de impunere F-TL/19.10.2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală.

În ceea ce privesc obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de lei aferente taxei pe valoarea adăugată, se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat, iar prin contestația formulată petenta nu a obiectat asupra modului de calcul al acestora în ceea ce privește numărul zilelor de întârziere și cota aplicată. Având în vedere principiul de drept accesorium sequitur principale și faptul că potrivit considerentelor precizate anterior s-a reținut că debitul suplimentar în sumă de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată este legal datorată, pe cale de consecință și obligațiile fiscale accesorii (dobânzi de întârziere) în sumă de lei sunt datorate.

Având în vedere cele menționate mai sus urmează a se respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația formulată de SC SA cu privire la suma de lei reprezentând obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar .

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.216 din O.G. 92/2003R, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de SC SA în sumă de **lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **lei** și dobânzi de întârziere în sumă de **lei**, stabilită de ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-TL/19.10.2012.

Art.2. Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării, la Tribunalul Tulcea - secția contencios administrativ